

Összefoglaló

a Hivatal döntéseivel szemben benyújtott megváltoztatási kérelmek elbírálása tárgyában visszaérkezett jogerős bírósági végzésekről

2019/II. negyedév

2019. második negyedévében összesen 17 ügyben érkezett vissza a Hivatalhoz jogerős bírósági végzés, amelyeket az IJO a szakmai főosztályokkal közösen dolgozott fel. Az egyes oltalmi formákat érintő döntések az alábbiak szerint oszlottak meg:

Védjegy	13 (9 <i>ex parte</i> , 4 <i>inter partes</i>)
Szabadalom	4 (3 <i>ex parte</i> , 1 <i>inter partes</i>)

A Hivatal érintett döntéseinek több mint fele (10) tekintetében a megváltoztatási kérelem elutasítására került sor. A bíróság 1 esetben megváltoztatta a Hivatal határozatát. A döntés hatályon kívül helyezése mellett 2 ügyben az eljárás folytatására utasította a Hivatalt, 1 ügyben a kérelmet átette a Hivatalhoz. 1 esetben a kérelmet átette a Hivatalhoz (a döntés hatályon kívül helyezése nélkül). 2 ügyben a bíróság megszüntette az eljárást.

SZABADALOM TÁRGYÁBAN SZÜLETETT DÖNTÉSEK

I. A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (Szt.) 2. § (1) és (2) bekezdés, Szt. 4. § (1) bekezdés, Szt. 5. §, Szt. 6. § (1) bekezdés a) pont, Szt. 42. § (1) bekezdés a)-c) pont, Szt. 47. § (3) bekezdés, Szt. 59. §, Szt. 60. § (1) és (3) bekezdések, Szt. 100. § (4) bekezdés

Az Szt. 2. § (1) és (2) bekezdései szerint új a találmány, ha nem tartozik a technika állásához. A technika állásához tartozik mindaz, ami az elsőbbség időpontja előtt írásbeli közlés, szóbeli ismertetés, gyakorlatbavétel útján vagy bármilyen más módon bárki számára hozzáférhetővé vált.

Az Szt. 4. § (1) bekezdése szerint feltalálói tevékenységen alapul a találmány, ha a technika állásához képest szakember számára nem nyilvánvaló.

Az Szt. 5. §-a szerint iparilag alkalmazható a találmány, ha az ipar vagy a mezőgazdaság valamely ágában előállítható, illetve használható.

Az Szt. 6. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a találmányra szabadalmat kell adni, ha a találmány kielégíti az 1-5/A. §-okban foglalt követelményeket, valamint a (2)-(4) bekezdések vagy a (10) bekezdés alapján nincs kizárva a szabadalmi oltalomból.

Az Szt. 42. § (1) bekezdése szerint a szabadalmat - keletkezésére visszaható hatállyal - meg kell semmisíteni, ha

- a) a szabadalom tárgya nem felelt meg a 6. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételeknek;*
- b) a leírás nem tárja fel a törvényben előírt módon és részletességgel [60. § (1) bek.] a találmányt;*
- c) a szabadalom tárgya bővebb annál, mint amit az elismert bejelentési napon benyújtott, illetve - megosztás esetén - a megosztott bejelentésben feltártak; illetve*
- d) a szabadalmat nem annak adták meg, akit az a törvény szerint megillet.*

Az Szt. 47. § (3) bekezdése szerint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntését csak olyan tényekre és bizonyítékokra alapozhatja, amelyekkel kapcsolatban az ügyfélnek módjában állt nyilatkozatot tenni; figyelmen kívül hagyhatja azonban azokat a nyilatkozatokat vagy bizonyítékokat, amelyeket az ügyfél nem kellő időben terjesztett elő.

Az Szt. 59. §-a szerint a szabadalmi bejelentésben csak egy találmányra igényelhető szabadalom, vagy pedig olyan találmányok csoportjára, amelyek úgy kapcsolódnak össze, hogy egyetlen általános találmányi gondolatot alkotnak.

Az Szt. 60. § (1) bekezdése szerint a szabadalmi bejelentésben olyan módon és részletességgel kell feltárni a találmányt, hogy azt szakember a leírás és a rajz alapján meg tudja valósítani. A

gén szekvenciájának vagy részeszekvenciájának ipari alkalmazhatóságát fel kell tárni a szabadalmi bejelentésben.

Az Szt. 60. § (3) bekezdése szerint az igénypontban egyértelműen, a leírással összhangban kell meghatározni az igényelt szabadalmi oltalom terjedelmét.

Az Szt. 100. § (4) bekezdése szerint a bíróság figyelmen kívül hagyja a fél által a megváltoztatási kérelemben vagy annak benyújtását követően előterjesztett azt a nyilatkozatot, állítást vagy bizonyítékot, amelyet a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az előtte folyó eljárásban - a 47. § (3) bekezdésével összhangban - szabályszerűen hagyott figyelmen kívül.

1. A kérelmező az „Eljárás hőszigetelő, tűzzáró, vízzáró, légáteresztő, flexibilis könnyűbeton előállítására, valamint az eljárással előállított könnyűbeton” című szabadalom megsemmisítését kérte az újdonság [Szt. 2. §], feltalálói tevékenység [Szt. 4. §], ipari alkalmazhatóság [Szt. 5. §], a feltárás [Szt. 60. § (1)], az egység [Szt. 59. §], valamint az egyértelműség [Szt. 60. § (3)] hiánya miatt, továbbá mivel állítása szerint a szabadalmat nem annak adták meg, akit törvény szerint megillet [Szt. 42. § (1) d)], és a szabadalom tárgya bővebb volt annál, mint amit az elismert bejelentési napon benyújtott bejelentésben feltártak [Szt. 42. § (1) c)].

A Hivatal a megsemmisítési kérelmet elutasította, és a szabadalmat hatályában fenntartotta. (P0800273/56).

A hivatali határozat ellen a kérelmező élt megváltoztatási kérelemmel. A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet alaposnak találva a Hivatalt új eljárásra utasította. (3.Pk.20.779/2014/15.)

A kérelmező a megismételt eljárásban visszavonta arra való hivatkozását, hogy a szabadalmat nem annak adták meg, akit törvény szerint megillet, és a szabadalom tárgya bővebb volt annál, mint amit az elismert bejelentési napon benyújtott bejelentésben feltártak. A Hivatal a megsemmisítési kérelmet a fennmaradt jogalapok tekintetében ismételten elutasította (kiemelve egyúttal, hogy az egyértelműség és az egység követelménye a megsemmisítési eljárás során nem orvosolhatók), és a szabadalmat hatályában fenntartotta. (P0800273 /112).

A hivatali határozat ellen a kérelmező élt megváltoztatási kérelemmel.

Fenntartotta, hogy a szabadalom nem felelt meg a feltalálói tevékenység az ipari alkalmazhatóság, és a feltárás követelményének, valamint a korábban kifejtett egyéb okokból sem lett volna helye a szabadalom megadásának.

Részletesen érvelt a feltalálói tevékenység hiánya mellett a D18-as és a D35-ös vagy D38-as iratok kombinációja alapján. Az ipari alkalmazhatóság és a feltárás hiánya tekintetében utalt rá, hogy a szakembernek nem vegyész építőipari szakember tekintendő, aki számára a leírás kitanítása alapján nem megvalósítható a találmány. A feltárás hiánya tekintetében rámutatott

továbbá, hogy a leírásban nem szerepel konkrét kiviteli példa, holott ez eljárási szabadalmaknál alapvető követelmény.

Az igénypontokkal kapcsolatban kifogásolta, hogy céllal jellemzést tartalmaznak, így nem egyértelműek, valamint az 5. igénypont „*product by process*” megfogalmazása miatt nem felel meg a feltárás követelményének.

Végül rámutatott, hogy a Hivatal nem tett eleget a tényállás megállapítási és indokolási kötelezettségének, mivel nem kellő súllyal értékelt, sőt bizonyos esetekben figyelmen kívül hagyott dokumentumokat.

A fentiekre tekintettel a kérelmező a hivatali határozat hatályon kívül helyezését, és a Hivatal új eljárásra utasítását kérte a bíróságtól.

A szabadalmas a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte. Egyebek mellett rámutatott, hogy a kérelmező által a feltalálói tevékenység hiányának levezetése során hivatkozott iratkombináció nem volt tárgya a megsemmisítési eljárásnak, így a bíróságnak nincs mit felülbírálnia.

Az 5. „*product by process*” igénypont tekintetében rámutatott, hogy másként csak számos negatív jellemző beépítésével lett volna definiálható az oltalmi kör, ami ilyen formában nem felelt volna meg az oltalmazhatóság feltételeinek.

A továbbiakban vitatta a kérelmezőnek az ipari alkalmazhatóság, a feltárás, a céllal jellemzés, illetve az indokolási kötelezettség körében tett állításait, a kiviteli példák kapcsán pedig úgy érvelt, hogy azok hiánya nem szerepel a megsemmisítés törvényi feltételei között.

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította.

Indokolásában egyetértett a hivatali határozat érvelésével, és kizárólag a megváltoztatási kérelemben kifejtettek tekintetével tért ki egyes kérdésekre.

A bíróság osztotta a szabadalmasnak a feltalálói tevékenység vonatkozásában (a kérelmező által) hivatkozott új iratkombináció (D18 és a D35/D38) tekintetében kifejtett álláspontját, így azt elkésettnek tekintve [Szt. 100. § (4)] figyelmen kívül hagyta döntése meghozatalakor, mivel nem volt mit felülbírálnia. (Ezzel együtt, a teljesség kedvéért ezen iratok kombinációjából kiindulva is megállapította a feltalálói tevékenység meglétét.)

Szakembernek a tárgy szerinti ügyben a bíróság egy építő- és vegyipari szaktudással is rendelkező csoportot tekintett, amely megállapítása szerint nem jutott volna feltalálói tevékenység nélkül az igényelt megoldáshoz

A kérelmező által kifogásolt céllal jellemzést és „*product by process*” termékdefiníciót a konkrét esetben megengedhetőnek tekintette, azzal, hogy a „*céllal jellemzés*” megjelölés helytállóságát vitatta, a „*product by process*” definíciót pedig kikerülhetetlennek minősítette az egyébként szükséges számos negatív termékjellemzőre tekintettel.

Végül, a bíróság a találmány feltárását és az ipari alkalmazhatóságot is megfelelőnek találta. (3.Pk.21.132/2018/13.)

A döntés ellen a kérelmező fellebbezett, a végzés hivatali határozatra is kiterjedő megváltoztatásával a szabadalom megsemmisítését (illetve korlátozását) kérve, azzal, hogy amennyiben a Fővárosi Ítéltábla az ügy érdemére is kiható, lényeges eljárási szabálysértést állapít meg, a végzést helyezze hatályon kívül.

Indokolásában az újdonság, a feltalálói tevékenység, és a feltárás hiányára, valamint egyéb okokra hivatkozva kérte a szabadalom megsemmisítését. Ennek körében kifogásolta, hogy az elsőfokon eljáró bíróság elmulasztott állást foglalni az újdonság kérdésében, valamint, hogy figyelmen kívül hagyott egyes bizonyítékokat. További érvelésében rámutatott, hogy a szakember a feltalálói tevékenység és a feltárás tekintetében azonos tudásszinttel kell, hogy rendelkezzen, ezzel szemben a Fővárosi Törvényszék a feltalálói tevékenység esetében kifejezetten butának, míg a feltárás szempontjából szinte zseninek állítja be ugyanazt a fiktív szakembert. A feltárás vonatkozásában fenntartotta, hogy a szakember kiviteli példa nélkül nem képes a találmány megvalósítására. Hiányolta továbbá az eljárási lépések sorrendjének megadását.

A szabadalmas ellenkérelmében a bírósági végzés helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla elutasította a fellebbezést. Indokolásában osztotta a Fővárosi Törvényszék érvelését, és kizárólag a fellebbezési kérelemben kifejtettek tekintetével tért ki egyes kérdésekre.

Indokolásában megállapította, hogy alaptalan az a kérelmezői kifogás, miszerint a Fővárosi Törvényszék nem kezelte egységesen a megváltoztatási kérelmet, és nem foglalkozott az újdonság követelményével, illetve bizonyítékokat hagyott figyelmen kívül, mivel, bár a bíróság jogszerűen elkésettnek találta a D18 és D35 vagy D38 dokumentumok kombinációját, mégis részletesen foglalkozott velük. Az újdonság kérdésére – a Hivatali érvelésnek helyt adva – utalt implicit módon, illetve ki is nyilvánította, hogy mivel az igényelt megoldás a technika állásában kötelezően előírt többletintézkedések nélkül kerül megvalósításra, újnak tekintendő. Végül, a Fővárosi Ítéltábla arra is kitért, hogy a kérelmező a megváltoztatási kérelmében nem is vitatta az újdonságot, így kifogása már csak emiatt is alaptalan.

A feltalálói tevékenység és a feltárás tekintetében is osztotta az elsőfokon eljáró bíróság álláspontját megállapítva továbbá, hogy a szakember tudásszintjét azonosan ítélte meg a Fővárosi Törvényszék a két kritérium vonatkozásában. A feltárás tekintetében a másodfokon eljáró bíróság kiemelte, hogy mivel a leírás a szakterületen jártas szakember számára készült nem szükséges az ismert jellemzők részletes megadása. (8.Pkf.26.676/2018/3.)

VÉDJEGY TÁRGYÚ DÖNTÉSEK

I. Vt. 2. § (2) bekezdés a) pont

A Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontja alapján ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

2. A kérelmező 2017. január 27-én az 1261461 lajstromszámú, „ONE MORE THING” nemzetközi szóvédjegy oltalmának magyarországi kiterjesztését kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 9. és 14. osztályokba sorolt áruk különösen a 9. osztályba tartozó számítástechnikai berendezések és eszközök, szoftverek, digitális adathordozók, telekommunikációs berendezések, telefonok, egyéb elektronikus eszközök, optikai berendezések és felszerelések, valamint a 14. osztályba sorolt nemesfém-ből, vagy ötvözetéből készült tárgyak, ékszerek, időmérő eszközök tekintetében.

A Hivatal megvizsgálta a védjegybejelentést, majd 2017. május 29. napján meghirdette a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítőben.

2017. július 18. napján felszólalást nyújtottak be a megjelölés lajstromozásával szemben, kérve a bejelentés elutasítását. A felszólaló felszólalását a Vt. 4. § (1) bekezdésének a), b) és c) pontjára, valamint a 4. § (2) bekezdésére alapította. Előadta, hogy az oltalom alatt álló jelmondat jelentése „még egy dolog”, amelyet Steve Jobs, az Apple alapítója rendszeresen alkalmazott, amikor új Apple termékeket, illetve szolgáltatásokat jelentett be.

Ezt követően a Hivatal a kérelmet a Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontja alapján ideiglenesen elutasította, azzal az indokolással, hogy a megjelölés nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, mert kizárólag olyan adatokból áll, amelyeket az általános nyelvhasználatban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A kérelmező vitatta a Hivatal álláspontját, mert nézete szerint a szókapcsolat, bár önálló értelemmel rendelkezik, az átlagos magyar fogyasztók számára nem bír jelentéssel, tekintve, hogy meghatározó többségük nem beszél angolul.

A Hivatal A1261461/15 alszámú határozatával a Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontja alapján fenntartotta az ideiglenes elutasításban foglaltakat és a nemzetközi védjegybejelentést véglegesen elutasította. Mivel a Hivatal a védjegybejelentést abszolút okból elutasította, a felszólalást érdemben nem vizsgálta. A jelen eljárás során így a felszólalás esetében nem volt nyertes és vesztes fél, ezért a felszólalót tájékoztatta, hogy a felszólalás díját a külön jogszabályban meghatározott mértékben és feltételekkel, a döntés jogerőre emelkedését követően kérelemre visszatéríti.

A Hivatal döntése indokolásában az Európai Elsőfokú Bíróság C-363/99. számú ítéletében kifejtett jogértelmezésre hivatkozott, majd megállapította, hogy a lajstromozni kért megjelölés egy angol szókapcsolat, jelentése „még egy dolog”, amely nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, mert az általános nyelvhasználatban állandóan és szokásosan előforduló és gyakran használt szófordulat. Ez alapján a fogyasztók a 9. és 14. áruosztályban felsorolt árukat

nem tudják egy bizonyos személyhez vagy céghez kapcsolni, és ezáltal mások áruitól megkülönböztetni. A Hivatal utalt a bírói gyakorlatra, amely szerint a nem magyar nyelvű szavak lajstromozását is meg kell tagadni akkor, ha magyar jelentésük védjegyként megkülönböztetésre nem alkalmas (BH1993. 495). A Hivatal rámutatott, hogy a Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott lajstromozást gátló ok tekintetében a jogszabály második fordulatát (általános nyelvhasználatban, üzleti kapcsolatokban történő általános és szokásosan alkalmazás) nem az árujegyzékben szereplő termékek vonatkozásában kell értelmezni. Ez a fordulat ugyanis nem egyes áruk és szolgáltatások fajtájára, minőségére, rendeltetésére vagy egyéb jellemzőjére utal, hanem a mindennapi beszéd szerves részét képező köznyelvi használatra, ami bármely áru vagy szolgáltatás esetében felmerülhet lajstromozási akadályként.

Megváltoztatási kérelmében a kérelmező a határozat hatályon kívül helyezését és azt kérte, hogy a Hivatalt kötelezzék a lajstromozási eljárás folytatására. Hangsúlyozta, hogy a Hivatal a megjelölést csak általános jelleggel vizsgálta, de nem jelölte meg konkrétan, hogy az mely áruk tekintetében nem alkalmas a megkülönböztetésre. Továbbá nem a magyar átlagfogyasztót vette figyelembe, akiknek mindössze egyötöde beszél angolul. Ezért téves a Hivatal álláspontja, hogy a megjelölés a köznapiban általánosan használt kifejezés. Utalt az Európai Bíróság C-363/99. ügyben hozott döntésére és a magyar joggyakorlatot idézve a bíróság 1.Pk.23.073/2017/3. számú döntésére.

A Fővárosi Törvényszék a Hivatal érdemi döntésével és annak indokolásával egyetértett, ezért a megváltoztatási kérelmet megalapozottság hiányában elutasította. (3.Pk.22.244/2018/6)

A kérelmező fellebbezésében a hivatali határozat hatályon kívül helyezését és a Hivatalnak a lajstromozási eljárás folytatására utasítását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla helyben hagyta az elsőfokú bíróság végzését. Döntése indokolásában megerősítette, hogy a megjelölés annyira általános, hogy az árujegyzéktől függetlenül valamennyi áru és szolgáltatás esetében alkalmazható, azaz nem rendelkezik megkülönböztető képességgel egyetlen áru, illetve szolgáltatás vonatkozásában sem. Következésképpen a megjelölést alkotó, az angol nyelv alapszókincsébe tartozó szavakból álló, általános jelentéstartalmú kifejezésre bárkinek szüksége lehet, ezért arra nem adható monopolhelyzetet biztosító kizárólagos oltalom. (8.Pkf.26657/2018/3.)

II. Vt. 3. § (1) bekezdés c) pont

A Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerint a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

3. A bejelentő 2015. szeptember 18. napján az „Okospont” szómegjelölés védjegykénti lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 37. és 42. osztályokba tartozó szolgáltatások vonatkozásában.

A hivatali eljárásban a Vt. 3. § (1) bekezdésének c) pontja alapján észrevételt tett a Media Markt Saturn Holding Magyarország Kft. Előadta, hogy a védjegybejelentés benyújtását több hónappal megelőzően kezdte el az „Okos Pont” megjelölés használatát, és már 2014 augusztusában tárgyalásokat folytatott „Okospont” elnevezésű szolgáltatások bevezetéséről. 2015 májusában nyitott meg az első „Okospont” az észrevételt tevő Pólus Center bevásárlóközpontban található üzletében. Ennek alátámasztására fényképeket és egyéb iratokat

csatolt. Előadta továbbá, hogy 2015. augusztus végéig további 11 Media Markt üzletben, 2015. szeptember végéig pedig valamennyi magyarországi Media Marktban (összesen 21 üzletben) megnyitásra kerültek az „Okospontok”.

Utalt a közte és a védjegybejelentő között történt levelezésre is: először 2015. szeptember 7-én, még a védjegybejelentést megelőzően kereste meg a bejelentő az észrevételt tevőt üzleti kapcsolat felvétele céljából. Hasonló tartalmú e-mailes megkeresést küldött a védjegybejelentő 2015. október 22-én és 2015. november 16-án is. Miután azonban gazdasági kapcsolat nem alakult ki közöttük, 2016. október 5-én a bejelentő már saját 2015. augusztus 14.-i elsőbbségű „Okos Pont” szóvédjegyének (lajstromszám: 218 667) átruházására tett ajánlatot az észrevételt tevő számára.

Előadta továbbá az észrevételt tevő, hogy 2015. november 30-i elsőbbséggel maga is védjegybejelentést tett az „Okospont” színes ábrás megjelölésre a 9., 35., 37. és 42. áru-, és szolgáltatási osztályok vonatkozásában. Ebben az eljárásban a bejelentő tett észrevételt, ugyancsak a bejelentés rosszhiszeműségére hivatkozva.

A bejelentő nem vitatta, hogy az észrevételt tevő megjelölés-használata 2015. szeptember 7-én jutott a tudomására, de ekkor rögtön fel is vette a kapcsolatot vele, ezért vitatta a bejelentés rosszhiszeműségét. Hangsúlyozta, hogy ő maga is használta a védjegybejelentést megelőzően az „Okospont” megjelölést, 2015. június 10-én jegyeztette be a www.okospontok.hu domaint, miután védjegykutatót végzett az „Okospont”, „Okos sarok pont” stb. szavak és szóösszetételek tekintetében, és meggyőződött arról, hogy egyik kifejezés sem állt védjegyoltalom alatt. 2015 tavaszán kezdte meg első üzletének kialakítását, melyet 2015. június 26-án megnyitott. Annak bizonyítására, hogy ennek az üzletnek már „Okospont” volt az elnevezése, elektronikus leveleket és az üzlethelyiség kialakításával kapcsolatos terveket csatolta. Hangsúlyozta, hogy 2015. augusztus 14-i elsőbbséggel már lajstromozott védjegye van „Okos Pont” megjelölésre, erre tekintettel a rosszhiszeműség eleve fel sem merülhet.

Vitatta, hogy a védjegybejelentéssel a kérelmező által állított megvásárlás kikényszerítése lett volna a célja, hiszen a védjegybejelentés időpontjában már működött saját üzlete ilyen elnevezéssel. Vitatta azt is, hogy az észrevételt tevő megjelölés-használata korábbi lenne.

A Hivatal M1502538/15. alszámú határozatával elutasította a védjegybejelentést. Vizsgálta a rosszhiszeműség két feltételét: egyfelől, hogy a védjegybejelentő tudott vagy tudhatott-e arról, hogy az általa lajstromozni kért megjelölés más személyhez köthető, másfelől, hogy a védjegybejelentés mögött csalárd, a védjegyoltalommal való visszaélés lehetőségének megteremtésére irányuló szándék húzódott-e.

A Hivatal tényként állapította meg, hogy az észrevételt tevő 2015. május 5. napjától kezdte el üzleteiben használni az „Okospont” megjelölést, 2015. szeptember elején már az észrevételt tevő valamennyi budapesti üzletében működött „Okos Pont”. Az észrevételt tevő által használt megjelölés összetéveszthetőségig hasonló a bejelentett megjelölés szóeleméhez, leszámítva a stilizált betűket és a piros fehér betűkből álló környezetet. Ez a hasonlóság elegendő ahhoz, hogy a fogyasztó az észrevételt tevőt, az ő tevékenységét ismerje fel a megjelölés láttán.

Az is tény, hogy a bejelentő 2015. szeptember 7-én tudomással bírt az észrevételt tevő megjelölés-használatáról, és pontosan ezen a napon ajánlotta fel szolgáltatásait az észrevételt tevőnek anélkül, hogy megemlítette volna, hogy az észrevételt tevővel azonos tevékenységi körben, lényegében azonos megjelölésre két védjegybejelentést is tett. Ebből következően

szepember 18-án, a bejelentés napján a bejelentő nyilvánvalóan tudatában volt annak, hogy olyan megjelölést jelent be, amely másét illet. Az ügy egyéb körülményei alapján az is megállapítható, hogy az oltalomszerzéssel arra törekedett, hogy a jövőre nézve az észrevételt tevőt elzárhassa a megjelölés őt illető jogszerű használatától. Ez ellentétes az üzleti tisztesség követelményével, ennek alapján a Hivatal a védjegybejelentést a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott lajstromozást gátló ok megállapítására tekintettel elutasította.

A hivatali határozat ellen a bejelentő megváltoztatás iránti kérelmet nyújtott be. A határozat megváltoztatását és a megjelölés védjegykénti lajstromozásának elrendelését kérte. A Fővárosi Törvényszék a Hivatal érdemi döntésével egyetértett, a megváltoztatási kérelmet megalapozottság hiányában elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy a rosszhiszeműséggel kapcsolatban általában elmondható, hogy a bejelenő akkor rosszhiszemű, ha úgy lajstromoztat egy megjelölést, hogy tudja, az nem őt, hanem másét illet meg és tényleges szándéka a védjegyoltalommal való visszaélés lehetőségére irányul. Bizonyított az a tény, hogy 2015 májusában az észrevételt tevő már nyitott „Okos Pontot”, valamint az is, hogy a bejelentő e ténnyel bejelentése megtételekor tisztában volt. Az észrevételt tevővel kapcsolat felvételét célzó kommunikációjában azonban mindezt az üzleti kapcsolat végleges megghiúsulásáig elhallgatta, ami nem fér össze az üzleti tisztesség követelményével. (1.Pk.23.975.2017/8.)

Fellebbezést követően a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. (8. Pkf.26.352/2018/4.)

III. Vt. 4. § (1) bekezdés b) pont

A Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés amelyet a fogyasztók összetéveszhetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

4. A bejelentő 2016. április 25. napján a „Kiwi TV” szóösszetétel oltalmát kérte a Nizzai Megállapodás szerinti a 35., 41., és a 42. osztályokban az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatásra.

A felszólaló 2016. december 27. napján felszólalást nyújtott be és kérte a védjegybejelentés elutasítását. Felszólalását a Vt. 4. § (1) bekezdésének b) pontjára alapította. Előadta, hogy jogosultja a 009781766 lajstromszámú „Piwi+” európai uniós színes ábrás védjegynek, melynek oltalmi körébe többek között a 35; 41; és a 42. osztályokba sorolt szolgáltatások tartoznak.

Kiwi TV

Lajstromozni kért megjelölés

Ellentartott védjegy

A Hivatal elutasította a védjegybejelentést. A védjegyek összetéveszthetőségének vizsgálatakor az összbenyomásból indult ki, hivatkozva saját, a bíróság és az Európai Bíróság joggyakorlatára azon belül a C-32/97. számú Lloyd-ügyben és a C-39/97. számú CANON-ügyben kifejtett

jogértelmezésekre. A Hivatal az ábrával kombinált védjegy esetében a szóelemet tekintette dominánsnak. Megállapította, hogy az ellentartott védjegy esetében a „Piwi” szóelem domináns azzal, hogy figyelembe kell venni az ábrás kialakítást is, azaz a zöld háttér és a grafikus elemet. Megállapította, hogy a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegy nagyfokú hasonlóságot mutat, eltérés kizárólag a szóelemek első „K” valamint a „P” betűiben mutatkozik. A magyar fogyasztó az üzleti életben és az általános nyelvhasználatban ritkán találkozik olyan kifejezésekkel, amelyek négybetűsek és „w” betűt tartalmaznak. A Hivatal álláspontja szerint ezért a fogyasztói figyelem a megjelölés második tagjára, vagyis az „-iwi” szótagra összpontosul, a „+” jel, illetve a „TV” megjelölés pedig nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

A szóelemek mellett vizuális szempontból érzékelhető némi különbség a zöld háttér, illetve a díszítő elem tekintetében. A fonetikai hasonlóságot is nagyfokúnak találta a Hivatal. Konceptuális szempontból a lajstromozni kért megjelölés hármassal is bírhat: utalhat egy déligyümölcsre, egy madárfajta, vagy egy Új-Zélandon honos népcsoportra is. A „Piwi” kifejezésének a magyar átlagfogyasztók számára nincs értelme, ezért fantáziaszónak tekinthető, ami kizárja a konceptuális hasonlóságot. Összevetve a lajstromozni kért megjelölés és a védjegy árujegyzékeit a Hivatal kifejtette, hogy azok részben azonosak, részben pedig nagymértékben hasonlóak. Mindezek alapján a Hivatal arra a következtetésre jutott, hogy a megjelölések közötti magas fokú vizuális és fonetikai hasonlóság, valamint az árujegyzékbe tartozó azonos és hasonló szolgáltatások miatt fennáll a fogyasztók részéről az összetévesztés veszélye.

A felszólaló a Hivatal határozatának megváltoztatását kérte. A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította.

A felszólaló álláspontja szerint a Hivatal tévedett abban, hogy a lajstromozni kért megjelölés és a korábbi védjegy összetéveszhető. Rámutatott, hogy a bejelentés egy szómegjelölésre vonatkozott, míg az ellentartott védjegy ábrás elemeket és szóelemeket is tartalmazó védjegy. Kiemelte, hogy utóbbi tartalmaz egy „+” jelet is, ami szintén eltérést jelent a megjelöléshez képest. Hangsúlyozta, hogy az első betűk különbözőek: a lajstromozni kért megjelölés első betűje a „K”, míg a korábbi védjegyé a „P”. A kérelmező utalt arra is, hogy a Hivatal a szükségesnél jóval nagyobb jelentőséget tulajdonított határozatában az „-iwi” szóelem jelenlétének.

A Törvényszék osztotta a Hivatal azon álláspontját, hogy a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegy összetéveszhető és a döntés indokolásával is egyetértett. A Törvényszék szerint a Hivatal helyesen azonosította az összevetett megjelölések domináns elemeit, megállapításait e vonatkozásban a kérelmező sem vonta kétségbe. Ami az vizuális hasonlóságot illeti, megállapítható, hogy a „Kiwi Tv” és a „Piwi +” megjelölések első tagjai a kezdőbetűk kivételével azonosak. Az egyszavas védjegyeknél bizonyos esetekben a betűkülönbségek is valóban lehetőséget adhatnak a differenciálásra, azonban a jelen esetben ez nem állapítható meg. Itt kiegészítő tájékoztató elemek is szerepelnek „Tv” és „+” jel. Az első tag meghatározó észlelése itt is érvényesül, azonban a további kiegészítő, díszítő elemek bővítik a védjegyből rögzítendő információkat. A hangzásbeli hasonlóság is megállapítható, a „Kiwi” és a „Piwi” szavakban mindössze egy magánhangzóbeli különbség van, ami kevésbé meghatározó a teljes hangsorban.

A Törvényszék kifejtette, hogy a jelen ügyben a fogyasztó nem kezeli kiemelt figyelemmel sem a reklámokat, sem a televízióadásokat, azaz átlagos figyelemmel fordul azok felé, így az erősebb vizuális és hangzásbeli hasonlóság még konceptuális eltérés esetén is elegendő alapot

ad a megjelölések összemosódására és az ebből fakadó összetévesztésre. Nem jelent feltétlenül felbontást az „iwi” betűsor Hivatal általi kiemelése, az azonban igaz, hogy a fogyasztó nem végez ilyen kiemelést a tárgyi szavakból. A „w”-vel írt szavak valóban ritkábbak a magyar nyelvben, így a Lloyd-döntés alapján a pontatlan emlékezeti kép után a fogyasztó feltehetőleg előbb fog emlékezni a számára ritkábban előforduló „w” betűre, mint a szó eleji „P” vagy „K” betűkre. (3.Pk.22.599/2018/4.)

A kérelmező a Fővárosi Törvényszék végzése ellen fellebbezéssel élt. A Fővárosi Ítéltábla az első fokon eljáró bíróság döntésével és indokaival egyetértett, végzését helybenhagyta. (8.Pkf.25.009/2019/3.)

IV. Vt. 18. § (1) bek.

A Vt. 18. § (1) bekezdése alapján ha a védjegyjogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a védjegy oltalmára alkalmazni kell az e törvényben előírt jogkövetkezményeket [4. § (3) bek., 5. § (2) bek. b) pont, 30. § d) pont, 33. § (2) bek. a) pont, 34. §, 61/E. §, 73. § (2) bek.], kivéve, ha a védjegyjogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

5. A jogosult javára oltalom alatt áll a 117381 lajstromszámú „MOBIL” szóvédjegy, amelynek árujegyzékébe a Nizzai Megállapódás szerinti 4. osztályba sorolt „ipari olajok és zsírok (az étolajok és zsírok vagy olajszenciák kivételével); kenőanyag; porlekötő vegyületek; tüzelőanyag vegyületek (beleértve a motorbenzineket is) és világítóanyagok; gyertyák, mécsesek, gyertyabelek” áruk tartoztak.

A kérelmező 2016. október 20-án kérte a fenti védjegy használat hiánya miatti megszűnésének megállapítását 2012. november 30. napjára visszaható hatállyal. Kérelmét a Vt. 18. §-ára, 30. § (1) bekezdés d) pontjára, valamint 34. §-ára alapította.

A jogosult védjegyhasználatának igazolására számlákat, a márka értékét és piaci jellemzőit tartalmazó iratokat, valamint az érintett termékeket ábrázoló és azok reklámozására vonatkozó fényképeket csatolt. Igazolta továbbá, hogy a védjegy a FORMA-1 versenysorozatban is folyamatosan megjelenik. Rámutatott, hogy az adott piaci szegmensben a csatolt bizonyítékokban található mennyiségi adatok nagyon jelentősek és megalapozzák a védjegy jóhírűségét is. A jogosult előadta, hogy a fentiekben igazolt és nagyon komoly volument megtestesítő használat a védjegy használatát az árujegyzékben foglalt termékek széles skálája tekintetében igazolja.

A jogosult álláspontja szerint a támadott védjegy árujegyzékében szereplő áruk mind a 4. osztályba tartoznak és hasonlóak egymáshoz, tekintettel arra, hogy azonos a releváns fogyasztói kör, és a termékek árusítása is döntően azonos elárusítóhelyeken történik, amelyek közül kiemelt szerepe van az üzemanyag-töltő állomásoknak, ahol minden olyan terméket árusítanak, amely a gépjárművek üzemeltetéséhez szükséges.

A kérelmező előadta, hogy a bizonyítékként csatolt számlák csak motorolajokra és kenőanyagokra vonatkoznak, tüzelőanyag vegyületekre (beleértve a motorbenzineket is), világítóanyagokra, gyertyákra, mécsesekre, gyertyabelekre azonban nem igazolt használatot a benyújtott dokumentáció. A kérelmező kiemelte, hogy csak a „MOBIL” szó önmagában történő

használata releváns, így az „EXXON MOBIL”, „MOBIL SUPER” stb. nevek nem valósítják meg a védjegy tényleges használatát, mert a megkülönböztető képességet érintő elem kerül a „MOBIL” szó mellé. Álláspontja szerint a brand különböző listákon elfoglalt helye szintén nem bizonyítja a tényleges használatot az árujegyzék egészére vonatkozóan, ahogyan az üzleti adatok sem. Egyúttal rámutatott, hogy álláspontja szerint nem áll fenn hasonlóság a termékek között, azonban ez jelen esetben nem is releváns érvelés, ahogyan a jóhírűség kapcsán előadottak sem.

A Hivatal M7401803/27. alszámú határozatával a támadott védjegy oltalmának részleges megszűnését állapította meg 2016. október 20. napjára visszaható hatállyal olyan módon, hogy a „porlekötő vegyületek, tüzelőanyag vegyületek (beleértve a motorbenzineket is) és világítóanyagok; gyertyák, mécsesek, gyertyabelek” áruk tekintetében megállapította az oltalom megszűnését, míg az „ipari olajok és zsírok (az étolajok és zsírok vagy olajeszenciák kivételével); kenőanyag” árukra fenntartotta a védjegy oltalmát. A határozat indokolásában a Hivatal ismertette az alkalmazandó jogszabályokat, és hivatkozott az Európai Unió Bíróságának a C-40/01. számú Ansul ügyben, a C-416/04. számú Vitafruit ügyben és a C-149/11. számú Leno ügyben kifejtett érvelésére.

A Hivatal úgy ítélte meg, hogy a „porlekötő vegyületek, tüzelőanyag vegyületek (beleértve a motorbenzineket is) és világítóanyagok; gyertyák, mécsesek, gyertyabelek” áruk tekintetében a jogosult nem nyújtott be értékelhető bizonyítékot a védjegy használatának igazolására. E termékek vonatkozásában mind az írásbeli előkészítés, mind a szóbeli tárgyalás során kizárólag általános kijelentéseket fogalmazott meg az árujegyzékbe tartozó áruk hasonlósága, a fogyasztóknak és a piaci szereplőknek a jogosultra vonatkozó ismeretei, valamint a védjegy jóhírűve tekintetében, azonban ezen állítások alátámasztására nem terjesztett elő a Hivatal által vizsgálható bizonyítékokat. Az áruk hasonlóságának kérdése kapcsán az eljáró tanács úgy ítélte meg, hogy annak nincs jelentősége a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti eljárásban, tekintettel arra, hogy a védjegyet az árujegyzékben megadott áruk tekintetében kell használnia a jogosultnak és közvetlenül azokra vonatkozóan kell igazolnia is a használatot.

A Hivatal megvizsgálta a kérelmező által megjelölt 2012. november 30-i időpontot, amelyre visszaható hatállyal kérte a kérelmező a használat hiánya miatti megszűnés megállapítását. A Vt. 30. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a tényleges használat elmulasztása esetén a védjegy oltalma a megszűnés megállapítására irányuló eljárás megindításának napjára, vagy (ha ez korábbi) az ütköző későbbi védjegybejelentés elsőbbségének napjára visszaható hatállyal szűnik meg.

A Hivatal megállapította, hogy a benyújtott iratok alapján a kérelmező nem rendelkezik ütköző későbbi védjegybejelentéssel, illetve a Vt. 30. § (2) bekezdése alapján sem jelölt meg olyan még korábbi időpontot, amelyre visszaható hatállyal kérte volna a megszűnés megállapítását. A fentiek értelmében a Hivatal a kérelem benyújtásának napjára – azaz 2016. október 20. napjára – visszaható hatállyal állapította meg a védjegyoltalom részleges megszűnését.

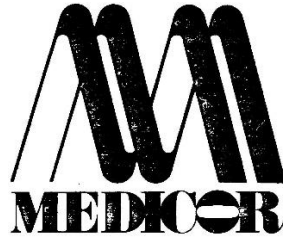
A Hivatal határozata ellen a jogosult nyújtott be megváltoztatás iránti kérelmet, kérve a határozat részben történő megváltoztatását olyan módon, hogy a védjegyoltalmat a „tüzelőanyag vegyületek (beleértve a motorbenzineket is)” tekintetében is tartsa fenn.

A Fővárosi Törvényszék a Hivatal érdemi döntésével és indokolásával is egyetértett, ezért a megváltoztatási kérelmet megalapozottság hiányában elutasította. (3.Pk.20.042/2019/5.)

V. Vt. 43. § (1) bek.

A Vt. 43. § (1) bekezdése alapján ha a védjegybejelentésre, illetve a védjegyoltalomra jogosultság tárgyában per indul, annak jogerős befejezéséig a védjegyeljárást fel kell függeszteni. Ha a védjegyügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyeljárást felfüggeszti.

6. A védjegyjogosult a 126844 lajstromszámú „MEDICOR” ábrás védjegy jogosultja.

A kérelmező a védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnésének megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő a Hivatalnál.

A Hivatal felfüggesztette az eljárást a Vt. 43. § (1) bekezdése alapján. Indokolása szerint a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő – a „MEDICOR” védjegyekre vonatkozó használati engedély létezését, érvényességét, hatályát és feltételeit érintő – 3.P.22.025/2018 ügyszámú per eredménye a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti eljárás szempontjából olyan előkérdésnek minősül, amely nélkül a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti kérelem tárgyában megalapozott döntés nem hozható. A hivatkozott perben hozott jogerős részítélet hiányában ugyanis nem állapítható meg, hogy a kérelmező a védjegyjogosult engedélyével megvalósította-e a támadott védjegy tényleges használatát.

A kérelmező a Hivatal eljárást felfüggesztő végzése ellen megváltoztatási kérelmet terjesztett elő. Kifejtette, hogy a végzésben hivatkozott védjegybitorlási per nem védjegybejelentésre, és nem is a védjegyoltalomra jogosultság tárgyában indult per, tehát a fenti szabályra tévesen hivatkozott a Hivatal. Továbbá a jelen eljárásban eldöntendő védjegyjogi használat megvalósulásának nem lehet előkérdése a bitorlási perben eldöntendő jogosulatlan használat kérdése, a bitorlási per jogalapját képező védjegyek érvényessége – ideértve azok oltalmi körét és hatályát is – a bitorlási per előkérdése, és nem fordítva.

A Fővárosi Törvényszék megalapozottnak találta a megváltoztatási kérelmet. Álláspontja szerint a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti eljárásban ugyanis nincsen olyan kérdés, melynek eldöntése a bitorlási pert tárgyaló bíróság hatáskörébe tartozna. Nem minősül ilyennek az a kérdés, hogy a kérelmező a védjegyjogosult engedélye alapján folytatta-e a védjegy használatát, s így az a jogosult általi használatnak betudható-e. A jogosult erre vonatkozó érvelését a Vt. 18. § (3) bekezdése alapján kell vizsgálni, az e körbe eső tényállásfeltárás és döntés a használat hiánya miatt megszűnés megállapítása iránti eljárás (Vt. 75-76. §) részét képezi, tehát a kérdés megválaszolása a Hivatal hatáskörébe tartozik a Vt. 37. § (1) bekezdésnek c) pontja alapján. A bírósági döntés hivatkozik a Fővárosi Ítélet tábla 8.Pkf.25.147/2019/7. számú végzésében kifejtettekre is, mely szerint a státusz eljárás előkérdése a bitorlási pernek.

A folyamatban lévő bitorlási perben az alperes a kimentés körében hivatkozott a jogszerű használatra, aminek kérdése csak akkor merülhet fel, ha bebizonyosodik, hogy a 126.844

lajstromszámú védjegy oltalma változatlanul fennmarad. A védjegy tényleges használatát a Hivatal fogja először az oltalom használat hiánya miatti megszűnésének megállapítása iránti ügyben megvizsgálni, de mivel határozata ellen a Törvényszékhez lehet jogorvoslattal élni, így végső soron bírósági fórum fogja eldönteni a kérdést. Csak ezután kerülhet a bíróság a kereset fenntartása esetén abba a helyzetbe, hogy vizsgálódjon abban a körben, hogy jogszerű volt-e a kifogásolt alperesi védjegyhasználat.

Minderre tekintettel a Fővárosi Törvényszék a Hivatal végzését hatályon kívül helyezte és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította. (3.Pk.20.589/2019/9.)

VI. Vt. 52. § (1) bek. és 59. § (1)-(2) bek.

A Vt. 52. § (1) bekezdése értelmében a védjegybejelentésben csak egy megjelölésre igényelhető védjegyoltalom.

A Vt. 59. § (1) bekezdése szerint, ha a védjegybejelentés megfelel az 55. § alapján vizsgált feltételeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala megvizsgálja a bejelentést abból a szempontból, hogy az kielégíti-e az 50. § (2)-(3b) bekezdésében meghatározott alaki követelményeket, valamint a megjelölés egységére és az árujegyzék meghatározására vonatkozó, 52. §-ban foglalt követelményeket.

A Vt. 59. § (2) bekezdése szerint, ha a bejelentés nem felel meg az (1) bekezdés alapján vizsgált követelményeknek, a bejelentőt fel kell hívni a hiányok pótlására, illetve a bejelentés megosztására.

7. A bejelentő nemzetközi védjegybejelentésében az „Izia sisley” színes ábrás megjelölésre kért védjegyoltalmat Magyarországra is kiterjedően a Nizzai Megállapodás szerinti 3. áruosztályba tartozó termékek tekintetében. A Hivatal megvizsgálta a védjegybejelentést, és ideiglenes elutasító határozatot adott ki a 3. áruosztály tekintetében, amelyet a Vt. 52. §-ának (1) bekezdésére és 59.§-ának (1) és (2) bekezdéseire alapított.

sisley

Az ideiglenes elutasításban a Hivatal kifejtette, hogy a védjegy lajstromozása iránti kérelem csak egy megjelölésre vonatkozhat. A bejelentés ezzel szemben több megjelölést tartalmaz: aranszínű téglalapban az „Izia” szót, valamint ettől elkülönülten aranszínű írással a „sisley” szót. A védjegybejelentés nem tekinthető egységesnek, mert annak két önálló eleme egymástól jól elhatárolható és nem alkotnak egységet. A megjelölés nem tartalmaz olyan elemet (pl. keretet), amely azt a benyomást erősítené, hogy a két megjelölés egybetartozik.

A bejelentő nyilatkozatában kifejtette, hogy meglátása szerint a Hivatal ideiglenes elutasítása nem megalapozott. Előadta, hogy álláspontja szerint a jelen eljárás tárgyát képező védjegybejelentés tárgyát képező megjelölés egységes, így megfelel a Vt. 52. § (1) bekezdésében foglalt feltételnek. Ennek alátámasztására becsatolta a védjeggyel ellátott termék, egy parfüm csomagolását, amelyből meglátása szerint látható, hogy az „Izia” szó egy keretben kicsit feljebb került elhelyezésre, mint a doboz alján található „sisley” szó, így nyilvánvaló, hogy védjegybejelentési kérelme egy megjelölésre vonatkozik, nem két különálló megjelölésre.

A Hivatal a bejelentő nyilatkozata, valamint a becsatolt bizonyíték ellenére úgy találta, hogy a megjelölés nem alkalmas a védjegyként történő lajstromozásra, így az ideiglenes elutasítást fenntartotta és A1317996/12. alszámú határozatával a bejelentést véglegesen elutasította. A bejelentő által csatolt termékcsomagolás a Hivatal megítélése szerint a megjelöléssel azonos megítélés alá esik, a két elem fizikai elhelyezkedése vizuálisan is két elkülönült megjelölés benyomását kelti, és ezt más elemek nem ellensúlyozzák.

A Hivatal határozata ellen a bejelentő nyújtott be megváltoztatási kérelmet kérve a határozat hatályon kívül helyezését és a Hivatalnak az eljárás folytatására történő utasítását. A Fővárosi Törvényszék a Hivatal érdemi döntésével és indokolásával is egyetértett, ezért a megváltoztatási kérelmet megalapozottság hiányában elutasította. (1.Pk.23.173/2018/3.)

A végzéssel szemben a bejelentő fellebbezéssel élt. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. (8.Pkf.25.008/2019/3.)